ततोगिरेःअरिष्टाख्याद्गिरेः पुतःकपिःतस्य महेंद्रस्य गिरेः शिखरे निपपात ॥ अनेनाविश्रममागमनं ध्वनितं ॥ २९ ॥ छिन्नपक्षोधरणीधरइवाकाशात्पपात ॥ हर्षेणापूर्यमाणः पूर्यमाणहृदयः पर्वतनिर्झरे निर्झरप्रवर्तके शिखरे इत्यर्थमेके ॥ श्रमनिवृत्तये जलएव पतितइत्यन्ये ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ शाखानयनं हनूमतआसना

ततस्तुवेगवान्वीरोगिरेर्गिरिनिभःकपिः॥ निपपातगिरेस्तस्यशिखरेपादपाकुले॥ २९ ॥ हर्षेणापूर्यमाणोसौरम्येपर्वतनिर्झरे ॥ छिन्नपक्षइवाकाशात्पपातधरणीधरः॥ ३० ॥ततस्तेप्रीतमनसःसर्वेवानरपुंगवाः॥ हनूमंतंमहात्मानंपरिवार्योपतस्थिरे॥ ३१॥ परिवार्यचतेसर्वेपरांप्रीतिमुपागताः॥ प्रहृष्टवदनाःसर्वेतमागतमुपागमन्॥ ३२॥ उपायनानिचादायमूलानिचफलानिच॥ प्रत्यर्चयन्हरिश्रेष्ठंहरयोमारुतात्मजं॥ ३३ ॥विनेदुर्मुदिताःकेचित्केचित्किलकिलांतथा ॥ हृष्टाःपादपशाखाश्चआनिन्युर्वानरर्षभाः॥ ३४॥ हनूमांस्तुगुरून्वृद्धाञ्जांबवत्प्रमुखांस्तदा ॥ कुमारमंगदंचैवसोवंदतमहाकपिः॥३५॥ सताभ्यांपूजितःपूज्यःकपिभिश्चप्रसादितः॥ दृष्टादेवीतिविक्रांतःसंक्षेपेणन्यवेदयत्॥ ३६॥ निषसादचहस्तेनगृहीत्वावालिनःसुतं॥ रमणीयेवनोद्देशेमहेंद्रस्यगिरेस्तदा॥ ३७॥ हनूमानब्रवीत्पृष्टस्तदातान्वानरर्षभान्॥अशोकवनिकासंस्थादृष्टासाजनकात्मजा॥३८॥रक्ष्यमाणासुघोराभीराक्षसीभिरनिंदिता॥ एकवेणीधराबालारामदर्शनलालसा॥ ३९॥ उपवासपरिश्रांतामलिनाजटिलाकृशा ॥ ततोदृष्टेतिवचनंमहार्थममृतोपमं॥ ४० ॥ निशम्यमारुतेःसर्वेमुदितावानराभवन्॥ क्ष्वेडंत्यन्येनदंत्यन्येगर्जंत्यन्येमहाबलाः॥४१॥ चक्रुःकिलकिलामन्येप्रतिगर्जंतिचापरे॥ केचिदुच्छ्रितलांगूलाःप्रहृष्टाःकपिकुंजराः॥४२॥आयतांचितदीर्घाणिलांगूलानिप्रविव्यधुः॥अपरेतुहनूमंतंश्रीमंतंवानरोत्तमं ४३

र्थं ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ताभ्यां जांबवदंगदाभ्यां प्रसादितः प्रसन्नदृष्ट्या कारितात्मनिरीक्षणः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ आयतांचितदीर्घाणि आयामोविस्तारः ॥ स्थौल्यमित्यन्ये ॥ ४३ ॥